

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Θ. ΜΗΛΙΤΣΗ
ΜΔΛΣΚΑΛΟΥ

Ο ΟΣΙΟΣ ΠΑΡΘΕΝΙΟΣ

ό ἐκ Βατσουνιάς

ΑΦΗΓΗΜΑΤΙΚΟ ΣΥΝΑΞΑΡΙ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ

Ποίησις ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ μοναχοῦ Μικριγυμναντοῦ

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ

Ποίησις ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΗΛΙΤΣΗ

*Eἰκ. 15. Τό έξωφύλλο τῆς ἔκδοσης τοῦ βίου καὶ τῆς ἀκολουθίας
τοῦ Ἅγιον Παρθενίου ἀπό τῶν Γ. Μηλίτου (Τρίκαλα 1991).*

**ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΣΙΟΝ ΠΑΡΟΣΤΙΟΝ
ΕΠΙΣΚΟΠΟΝ ΡΑΔΟΒΙΣΔΙΟΥ**

Ποίημα Γεωργίου Μηλίτη, Διδασκάλου

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, τὸ Κύριε εἰσάκουσον, μεθ' ὁ τὸ
Θεὸς Κύριος ώς συνήθως καὶ τὰ ἔξῆς:

Ὕπατος δ'. Ο Υψωθεῖς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Τῷ τοῦ Χριστοῦ σεμνοπρεπῇ Ἱεράρχῃ, Ραδοβισδίου φύ-
λακα τε καὶ ὁμιλητῇ, προσπέσσομεν κραυγάζοντες ἐκ βά-
θους ψυχῆς, "Οσιε Παρθένε, Ἱεράρχα Κυρίου, πρόφθασον
καὶ λύτρωσαι τοὺς δεινῶς θλιβομένους μὴ παραβλέψης δέη-
σιν οἰκτρὰν τῶν προσπιπτόντων τῇ κάρᾳ σου" Αγιε.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐσιωπήσομεν ποτέ, Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν
οἱ ἀνάξιοι, εἰ μὴ γάρ σὺ προίστασο πρεσβεύοντα, τίς
ἡμᾶς ἐρρύσατο, ἐκ τοσούτων κινδύνων, τίς δὲ διεφύλαξεν,

ἔως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐκ σοῦ,
σοὺς γάρ δούλους σώζεις ἀεί, ἐκ παντοίων δεινῶν.

‘Ο Ν’ καὶ ὁ Κανὼν.

‘Ωδὴ α’. Υγράν διοδεύσας.

Δεχθεὶς τὴν ἐπίθεσιν τοῦ ἐχθροῦ, πρὸς σὲ καταφεύγω Ιε-
ράρχα Θαυματουργέ καὶ τὴν σήν βοήθειαν αἰτοῦμαι, ἵν
δώρησαι μοι ταχέως, Παρθένε.

Παθῶν τε καὶ νόσων πολυειδῶν καὶ πάσης κακίας ἐλευθέ-
ρωσον ἀθλητά, τοὺς εἰς σὲ προσφεύγοντας Θεόφρον καὶ
ἐκζητοῦντας τὴν σκέπην σου, "Οσιε.

Νοοοῦντα τὰ κτήνη Θαυματουργέ, θεράπευσον Πάτερ καὶ
ἀπόδος ταῦτα ἡμῖν καὶ τοὺς γόνου κλίνοντάς σοι μάκαρ,
ἐκ τῶν κινδύνων ἀπάλλαξον "Οσιε.

Θεοτοκίον.

Νοοοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχήν, ἐπισκοπῆς θείας καὶ
προνοίας τῆς παρὰ σοῦ, ἀξίωσον μόνη Θεομῆτορ, ὡς
ἄγαθὴ ἄγαθοῦ τε λοχεύτοια.

‘Ωδὴ γ’ Οὐρανίας ἀψίδος

Ικετεύω σε Πάτερ τὸν ψυχικὸν τάραχον καὶ τῆς ἀθυμίας
τὴν ζάλην διασκεδάσαι μου σὺ γάρ τὸν Κύριον τὸν
ἀρχηγὸν τῆς εἰρήνης τὸν Χριστὸν ἡγάπησας, πάτερ Παρθέ-
νε.

Πειρασμῶν καὶ κινδύνων καὶ τῶν παθῶν κοίμησιν, τῶν πολυειδῶν νοσημάτων τὴν ἀπολύτωσιν, αἵτινες Παρθένες παρὰ τοῦ πάντων Δεσπότου, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε ἀξιοτίμητε.

Τῇ δυνάμει σου σπεύδω σεμνοπρεπῶς "Οσιε καὶ γονυκλινῶς ἵκετεύω Πάτερ βοήθει μοι, σὲ γάρ προσκέκτημαι μετὰ Θεὸν προστασίαν, ὁ πιστῶς τῇ σκέψῃ σου ἀεὶ προστρέχων σοι.

Θεοτοκίον.

Χαλεπαῖς ἀρρωστίαις καὶ νοσεροῖς πάθεσιν ἔξεταζομένῳ, Παρθένε σύ μοι δοήθησον τῶν ἴαμάτων γάρ ἀνελλιπῆ σε γινώσκω Θησαυρὸν, Πανάμωμε τὸν ἀδαπάνητον.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων τοὺς πίστει σοι προσιόντας ὅτι πάντες σεμνοπρεπῶς πρὸς σὲ ἀνακράζομεν, ώς ἔχουσα, πρὸς Θεὸν παροησίαν.

Επίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ, Πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἵασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Αἴτησις καὶ τὸ κάθισμα.

Τίχος Β' Πρεσβεία Θεῷ.

Νοοούντων σωτήρ, πενήτων ἡ βοήθεια, πενθούντων χαρὰ, ἀλόγων ἰατήριον καὶ Ἡπείρου πρόμαχος, ἀνεδείχθης "Οσιε, Πάντιμε, δι' ὃ μὴ παύσῃ πᾶσι τοῖς πιστοῖς παρέχειν ἴαματα, Παρθένε.

Ωδή δ'. Εισαγήκοα Κύριε.

Αποδίωξον τάχιον τῇ σῇ μεσιτείᾳ Πάτερ Παρθένιε τῆς σαρκός μου τὰ σκιοτήματα καὶ τῶν ἀμαρτάδων μου τὴν ζόφωσιν.

Καταπράῦνον, "Οσιε, τὴν ὁργήν, θυμόν τε ταῖς ἵκεσίαις σου, ως προστάτην γάρ σὲ ἔχομεν πάντες οἱ ἵκετες σου, Παρθένιε.

Ορθοδόξων τὸ στήριγμα καὶ χριστιανῶν στερρὸν καταφύγιον σὺ τὸν Κύριον ἵκετενε δυσχερείας πάσης ἐκλυτρούμεθα.

Θεοτοξίον.

Ηέλπίδα καὶ στήριγμα καὶ τῆς σωτηρίας τεῖχος ἀκράδαντον, κεκτημένοι σε, Πανύμνητε, δυσχερείας πάσης ἐκλυτρούμεθα.

Ωδή Ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Κέδασον σοφέ, τῶν παθῶν μου τὰ σκιοτήματα καὶ τῷ Θεῷ σὺ αἴτει, Θαυματουργέ, ἵνα ρυθῶμεν τῆς αἰώνιου πολάσσεως.

Εμπλησον ἡμῶν τὰς καρδίας θείας χάριτος, Θαυματουργέ Ραδοβισδίου Ποιμήν, ἵνα ζωῆς εἰρηναίας τύχωμεν, "Οσιε,

Λύτρωσαι ἡμᾶς, ἱεράρχα παμμακάριστε, ἐκ πάσης νόσου καὶ πάσης θλίψεως, καὶ τούςσοντς ἵκετας, μετανοίας καταξίωσον.

Θεοτοκίον.

Ιασαι, Ἀγνή, τῶν παθῶν μου τὴν ἀσθένειαν, ἐπισκοπῆς σου ἀξιώσασα, καὶ τὴν ὑγείαν τῇ πρεσβείᾳ σου παράσχου μοι.

Ωδὴ στ. Τῇ γ δέησιν.

Προστάτην ὡς ἀλόγων, ἄγιε, καὶ φρουρὸν τῶν Χρι-
στιανῶν σὲ τιμῶμεν, τῶν πειρασμῶν γὰρ σκεδάζεις τὸν
δῆλον καὶ δυσσεβῶν ἐκδιώκεις ἐπήρειαν καὶ δέομαι διὰ πα-
ντὸς ἐκ φθορᾶς τῶν παθῶν μου διάσωσσον.

Θανάτου τοῦ αἰφνιδίου ρῦσαι με καὶ πασῶν τῶν συμ-
φορῶν, Θεοφόρε, καταφυγή γὰρ ἡμῶν τῶν ἀλγούντων
καὶ δὲ λιψῆν ἀνεδείχθης ἀκύμαντος καὶ δέομαι, Θαυματουρ-
γέ, ἐκ παντοίας ἀνάγκης με λύτρωσαι.

Ως τεῖχος καταφυγῆς καλοῦμέν σε Ὁρθοδόξων οἱ χοροί,
Θεοφόρε, καὶ ἰατρὸν ἐν τοῖς νόσοις, παμμάκαρ, σὲ ὁνο-
μάζομεν, "Οσιε πάντιμε, καὶ δέομαι σου, ἀγαθέ, τῶν παθῶν
καὶ κινδύνων διάσωσσον.

Θεοτοκίον.

Εν κλίνῃ νῦν ἀσθενῶν κατάκειμαι καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις τῇ
σαρκὶ μου· ἀλλ' ἡ Θεὸν καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου καὶ τὸν
λυτῆρα τῶν νόσων κυήσασα, σοῦ δέομαι τῆς ἀγαθῆς ἐκ
φθορᾶς νοσημάτων ἀνάστησον.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων τοὺς πίστει σοι προσιόντας διὰ
πάντες σεμνοπρεπῶς πρὸς σὲ ἀνακράζομεν, ὡς ἔχουσα,
πρὸς Θεὸν παρησίαν.

Αχοαντε ἡ διά λόγου τὸν Λόγον ἀερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα, δυσώπησον, ώς ἔχουσα μητρικήν παροησίαν.

Αἴτησις καὶ τὸ Κοντάξιον.

*Ηχος β'. Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

Αντιλήπτωρ τῶν χριστιανῶν ἀκαταίσχυντος καὶ ἡμῶν τῶν πιστῶν σὺ φρουρὸς δὲ ἀκοίμητος, μὴ παρίδης χριστιανῶν δεήσεων φωνάς, ἀλλὰ σπεῦσον σύ, Θαυματουργέ, εἰς τὴν δούθειαν ἡμῶν τῶν θερμῶς ἐκβοώντων σοι. Τάχυνον εἰς πρεσβείαν καὶ σπεῦσον εἰς θεοφαλείαν, ώς ἀντιλήπτωρ τῶν πιστῶν, σὺ Παρθένε μακάριε.

Προκείμενον.

Οἱ ἰερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ δοῖοι σου ἀγαλλιάσονται.

Στίχ.: Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ.

Εὐγγέλιον (όσιακόν). Ἐκ τοῦ Ματθαίου (ΙΑ' 27-30)
(Ζήτει αὐτὸ τῇ 5ῃ Δεκεμβρίου, τοῦ Ὁσ. Πατρὸς ἡμῶν Σάββα).

**Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἰεράρχου.
Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.**

*Ηχος πλ. Β'.

Μεταβολὴ τῶν ἐν κινδύνοις, ἀπαλλαγὴ τῶν ἀλγουμένων, πανεύφημε Ἰεράρχα Κυρίου, σῶζε κτήνη καὶ λαόν, τῶν ἀδικουμένων δὲ προστάτης, ἐλευθερωτῆς τῶν αἰχμαλώτων, ἀπάντων Ὁρθοδόξων ἀρωγός.

Σῶσον ὁ Θεός τὸν λαόν σου.

΄Ωδὴ ζ. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ραθυμίας ἀμέτρου καὶ δεινῆς ἀρρωστίας ταῖς ἴκεσίαις σου,
Παρθένεις παμμάκαρ, προστρέχοντά σοι ωσαί, τῇ σῇ
σκέπῃ κραυγάζοντι, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς
εἰ.

Πειρασμῶν καὶ πινδύνων καὶ ἀνάγκης καὶ θλίψεως ἐλευ-
θέρωσον, ἐκ νόσου τοῦ καρκίνου σύ φύλαξον, Θεόφρον,
τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεὸς
εὐλογητὸς εἰ.

Επηρείας παντοίας καὶ δεινῶν ἀρρωστείας ωσαί, Παρθέ-
νιε, τοὺς πόθῳ τε καὶ πίστει προστρέχοντάς σοι, πάτερ
καὶ θερμῶς ἀνακράζοντας ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλο-
γητὸς εἰ.

Θεοτοκίον.

Cωμάτων μαλακίας καὶ ψυχῶν ἀρρωστίας, Θεογεννήτρια,
τῶν πόθῳ προσιόντων τῇ σκέπῃ σου τῇ θείᾳ θεραπεύειν
ἀξίωσον, ἡ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν ἡμῖν ἀποτεκοῦσα.

΄Ωδὴ η. Τὸν Βασιλέα.

Tοὺς ἀσθενοῦντας καὶ τοῖς ἐν ζάλαις τοῦ βίου, μὴ πα-
ριδης Παρθένεις Πάτερ, ἀλλὰ ταῖς λιταῖς σου γενοῦ μοι
ἀντιλήπτωρ.

Tὰς ἐπιθέσεις τοῦ ἀοράτου βελίᾳρ φυγαδεύεις πρεσβείαις
σου μάκαρ, καὶ τοὺς ἐν ἀνάγκαις κουφίζεις, Θεοφόρε.

Τάς ἀσθενείας σὺ τῶν πιστῶν ἰατρεύεις καὶ ἀλόγων τὰς νόσους Παμμάκαρ, δι' ὃ σὲ ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοξίον.

Τῶν πειρασμῶν σὺ τὰς προσβολὰς ἐκδιώκεις καὶ παθῶν τὰς ἐφόδους. Παρθένε, ὅθεν σὲ ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ωδὴ θ. Κυρίως Θεοτόκον.

Νοσούντων καὶ πλεόντων καὶ τῶν ἐν κινδύνοις φρουρὸς σοφὲ ἀνεδείχθης ἀκοίμητος καὶ τῶν στενόντων ἐκ πόνων τὸ παραμύθιον.

Παθῶν μου τὴν μανίαν νέκρωσον, Θεόφρον καὶ τοῦ νοός μου τὴν ζάλην κατεύνασον, ἵνα ἀπαύστως δοξάζω σε τὸν μακάριον.

Πηγὴ τῶν ἱαμάτων ὅντως ἀνεδείχθης καὶ δωρημάτων κρουνός δὲ ἀκένωτος, δι' ὃ σὺ πάντας Θεόφρον, σκέπε καὶ φύλαττε.

Θεοτοξίον.

Κακώσεως ἐν τόπῳ τῷ τῆς ἀσθενείας ταπεινωθέντα, Παρθένε, θεράπευσον ἐξ ἀρρωστίας εἰς ρώσιν μετασκευάζουσα.

Τὸ "Αξιον ἔστι, καὶ τὰ Μεγαλυνάρια.

Χαίροις τῶν Ἀγράφων θεῖος βλαστὸς καὶ Ραδοβισδίου ἀρχιθύτης ὁ ἐκλεκτός. Χαίροις τῆς Δουσίκου τὸ σέμνω-

μα και δόξα, Ἀρχιερέων κλέος, πάτερ Παρθένιε.

Χαίροις Θεσσαλίας θεῖος καρπός, χαίροις τῆς Ἡπείρου ἀντιλήπτωρ και ἀρωγός, χαίροις τῶν Ἀγράφων θησαύρισμα τὸ νέον, πηγὴ τῶν ἱαμάτων, μάκαρ Παρθένιε.

Χαίροις ἀσθενούντων ὁ ἴατρός και τῶν ἐν ἀνάγκαις καταφύγιον ἰσχυρόν, μάκαρ τῆς Ἡπείρου ἀγλαῖομα τὸ νέον, σὺ δοντως ἀνεδείχθης, Πάτερ Παρθένιε.

Χαίροις ὁ τῆς Ἀρτης νῦν ἀρωγός, Ἱεράρχης θεῖος και ἀκένωτος θησαυρός ἡ τιμία κάρα Βελεντζικῷ ὄραται, και Παρθενίου θείου βλύζει τὰ νάματα.

Φύλαξον τοὺς δούλους σου, Θαυμαστέ, νόσου τοῦ καρκίνου και τῶν ἄλλων ἀσθενειῶν, τοὺς προσερχομένους ἐν τῇ Μονῇ Δουσίκου, ἐν πόθῳ προσκυνῆσαι θεῖα σου λείψανα.

Ψάλλουσι πανδήμως σεμνοπρεπῶς, μοναζόντων τάξεις, ὁρθοδόξων τε οἱ χοροὶ και ἀνευφημοῦσι σε πάτερ Ἱεράρχα, τὸν ἄκακον Ποιμένα, Μάκαρ Παρθένιε.

Πᾶσαι τῶν ἀγγέλων αἱ στρατιαι...

Τὸ τρισάγιον, τὰ συνήθη τροπάρια, ἐκτενῆς μεθ' ἦν τὸ ἔξῆς:

Ὕχος 6. Ὁτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Δεῦτε Ἱερέων οἱ χοροὶ και ἀρχιερέων οἱ δῆμοι τῶν ὁρθοδόξων πληθύς, ὑμνοις ἀνυμνήσωμεν τὸν Ἱεράρχην Χριστοῦ, Θεσσαλίας τὸ καύχημα, Ἡπείρου ποιμένα, τῶν Ἀγράφων κλέος, Ραδοβισδίου ποιμήν. "Οθεν ἵκετεύομεν μά-

καρ, φύλαξον ἡμᾶς ταῖς λιταῖς σου, ἀπὸ πάσης, ἄγιε, κακώσεως.

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθημ, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ,
φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Τέλος καὶ τῷ Θεῷ δόξα.

*Eἰκ. 16. Στηθάριο μέ τὸν Ἀγιο Παρθένιο.
(Από τὸν τοιχογραφικὸ διάκοσμο τοῦ ἀγίου Δημητρίου Ἀρτας)*